ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 18ης Μαρτίου 1999 *

Στην υπόθεση C-304/97 P,

Fernando Carbajo Ferrero, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Μαδρίτης, εκπροσωπούμενος από τους Georges Vandersanden και Laure Levi, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρίας Myson SARL, 30, Rue de Cessange,

αναιρεσείων,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως που εξέδωσε στις 12 Ιουνίου 1997 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-237/95, Carbajo Ferrero κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-141 και II-429), με την οποία ζητείται η αναίρεση της αποφάσεως αυτής,

όπου ο έτερος διάδικος είναι το

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τον Norbert Lorenz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τους Francis Herbert και Daniel M. Tomasevic, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm (εισηγητή) και K. M. Ιωάννου, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 17ης Δεκεμβρίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Αυγούστου 1997, ο F. Carbajo Ferrero άσκησε, δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ και των αντιστοίχων διατάξεων των οργανισμών ΕΚΑΧ και ΕΚΑΕ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουνίου 1997, Τ-237/95, Carbajo Ferrero κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-141 και II-429, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή του με την οποία ζητούσε ακύρωση της αποφάσεως της 21ης Φεβρουαρίου 1995 περί διορισμού του Χ ως προϊσταμένου τμήματος και περί διορισμού του στο γραφείο πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Μαδρίτη, καθώς και την αντίστοιχη απόφαση περί μη διορισμού του ιδίου στη θέση αυτή.

Τα πραγματικά περιστατικά

2 Ο F. Carbajo Ferrero, υπάλληλος με βαθμό Α 5 στη γενική διεύθυνση πληροφοριών και δημοσίων σχέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υπηρετεί στο γραφείο πληροφοριών της Μαδρίτης από 1ης Φεβρουαρίου 1987. Στις 10 Ιανουαρίου 1994, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δημοσίευσε την ανακοίνωση κενής θέσεως υπ' αριθ. 7424 προς κάλυψη της θέσεως βαθμού Α 3 του προϊσταμένου τμήματος του γραφείου της Μαδρίτης, διά προαγωγής ή μεταθέσεως.

3 Στην ανακοίνωση αυτή κενής θέσεως η φύση των καθηκόντων περιγράφεται ως εξής:

«Υπάλληλος υψηλών προσόντων, επιφορτισμένος με καθήκοντα δημοσίων σχέσεων, ειδικότερα στον ισπανικό τομέα, στα οποία περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων:

— δημιουργία και καλλιέργεια επαφών με τον Τύπο και οποιοδήποτε άλλο μέσο ενημερώσεως (ραδιόφωνο, τηλεόραση, κ.λπ.) στον ισπανικό τομέα·

— διάδοση πληροφοριών σχετικά με τις δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε ειδικευμένους κύκλους (πανεπιστήμια, νεολαία, συνδικάτα, κ.λπ.)·

— ανάληψη της ευθύνης του γραφείου πληροφοριών της Μαδρίτης.

Τα καθήκοντα αυτά απαιτούν ικανότητα επαφών με ποικίλους συνομιλητές και εμπειρία των πολιτικών κύκλων.»

4 Στην ανακοίνωση διευκρινίζονται, επίσης, τα προσόντα και οι γνώσεις που πρέπει να έχουν οι υποψήφιοι:

— πανεπιστημιακές σπουδές πιστοποιούμενες με πτυχίο ή επαγγελματική πείρα εγγυώμενη ισοδύναμο επίπεδο·

— μακροχρόνια πείρα στον τομέα των δημοσίων σχέσεων και της δημοσιογραφίας·

— πλήρης γνώση της λειτουργίας των μέσων ενημερώσεως και του ισπανικού συστήματος διακυβερνήσεως·

— πολύ καλή γνώση των ευρωπαϊκών ζητημάτων·

— πλήρης γνώση μιας επίσημης γλώσσας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· πολύ καλή γνώση μιας άλλης από τις γλώσσες αυτές. Για πρακτικούς λόγους απαιτείται η πλήρης γνώση της ισπανικής γλώσσας. Θα ληφθεί υπόψη η γνώση άλλων επισήμων γλωσσών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

5 Η διαδικασία αυτή δεν κατέληξε σε διορισμό ενός υποψηφίου. Στις 9 Μαρτίου 1994 δημοσιεύθηκε η υπ' αριθ. Α/88 προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού για την κάλυψη της θέσεως προϊσταμένου του γραφείου της Μαδρίτης.

6 Στον τίτλο Ι της προκηρύξεως αυτής περιγράφεται η φύση των καθηκόντων κατά τρόπο παρόμοιο με εκείνον της υπ' αριθ. 7424 ανακοινώσεως κενής

θέσεως. Στον τίτλο ΙΙ απαριθμούνται οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι υποψήφιοι για να επιτραπεί η συμμετοχή τους στον διαγωνισμό. Ειδικότερα, οι υποψήφιοι πρέπει να είναι κάτοχοι πανεπιστημιακού πτυχίου, να έχουν ορισμένη αρχαιότητα στην υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τέλεια γνώση της ισπανικής γλώσσας και πολύ καλή γνώση μιας άλλης γλώσσας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

7 Στον τίτλο ΙΙΙ της εν λόγω προκηρύξεως διαγωνισμού διευκρινίζονται επίσης οι λεπτομέρειες του διαγωνισμού και η φύση των εξετάσεων, οι οποίες περιλαμβάνουν:

— ανάπτυξη θέματος που θα επιλέξει ο υποψήφιος μεταξύ περισσοτέρων θεμάτων γενικού ενδιαφέροντος από τομείς που ενδιαφέρουν την Ευρωπαϊκή Ένωση για την αξιολόγηση των γνώσεών του, της ικανότητάς του να συντάσσει κείμενα και της ακρίβειας του συλλογισμού του·

— πρακτική εξέταση βάσει φακέλου που θα δοθεί στον υποψήφιο, προς εκτίμηση των αναλυτικών και συνθετικών ικανοτήτων του, καθώς και της ικανότητάς του να επεξεργάζεται φάκελο σχετικό με τη φύση των καθηκόντων του·

— συνέντευξη με την εξεταστική επιτροπή προς αξιολόγηση, αφενός, των γενικών γνώσεων των υποψηφίων και της ικανότητάς τους να ασκήσουν τα συγκεκριμένα καθήκοντα και, αφετέρου, των προσόντων και της επαγγελματικής τους πείρας·

— ομαδική συζήτηση που θα επιτρέψει στην εξεταστική επιτροπή να εκτιμήσει την ικανότητα προσαρμογής, τη δυνατότητα διαπραγματεύσεων, το αποφασιστικό πνεύμα και τη συμπεριφορά των υποψηφίων στο πλαίσιο μιας ομάδας· και

— ελεύθερη συζήτηση με την εξεταστική επιτροπή που θα της επιτρέψει να διαπιστώσει τις γνώσεις των υποψηφίων όσον αφορά τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως πλην της κύριας γλώσσας τους.

8 Ο F. Carbajo Ferrero, ο οποίος έλαβε μέρος στον διαγωνισμό, πληροφορήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 1994 ότι η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να αναγράψει το όνομά του στη δεύτερη θέση του πίνακα επιτυχόντων μετά τον Χ.

9 Ο γενικός διευθυντής της γενικής διευθύνσεως πληροφοριών και δημοσίων σχέσεων του Κοινοβουλίου είχε, στη συνέχεια, συζήτηση με τους τρεις πρώτους επιτυχόντες. Λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την κατάταξη των υποψηφίων κατά το πέρας του διαγωνισμού, την πείρα τους στον τομέα της ενημερώσεως και της διοικητικής διαχειρίσεως, ο γενικός διευθυντής πρότεινε τον διορισμό του F. Carbajo Ferrero.

10 Ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου, διαπιστώνοντας ότι ο F. Carbajo Ferrero και ο Χ είχαν εντελώς όμοιες επιδόσεις στον διαγωνισμό και ότι η διαφορά ενός βαθμού υπέρ του Χ οφειλόταν στη γνώση μιας τρίτης γλώσσας της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, έκρινε ότι έπρεπε να ακολουθήσει τα συμπεράσματα της εξεταστικής επιτροπής και, κατά συνέπεια, πρότεινε στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου τον διορισμό του Χ στην προς κάλυψη θέση. Στις 21 Φεβρουαρίου 1995 η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) διόρισε τον Χ ως προϊστάμενο τμήματος, με βαθμό Α 3, και τον τοποθέτησε στο γραφείο πληροφοριών της Μαδρίτης.

11 Στις 22 Φεβρουαρίου 1995 ο F. Carbajo Ferrero απηύθυνε επιστολή στον Γενικό Γραμματέα ζητώντας να πληροφορηθεί σε ποιο στάδιο βρισκόταν η διαδικασία λήψεως αποφάσεως. Με επιστολή της 2ας Μαρτίου 1995 ο Γενικός Γραμματέας του απάντησε ότι είχε ληφθεί απόφαση υπέρ του διορισμού του κατά σειρά πρώτου εγγεγραμμένου στον πίνακα επιτυχόντων. Επειδή έκρινε ότι η απάντηση αυτή περιείχε το στοιχείο της αμφιβολίας, ο F. Carbajo Ferrero ζήτησε από τον Γενικό Γραμματέα να του διευκρινίσει αν η απόφαση αυτή είχε οριστικό χαρακτήρα. Ο Γενικός Γραμματέας απάντησε αμέσως ότι είχε πράγματι διοριστεί ο καταταγείς ως πρώτος υποψήφιος.

12 Ο F. Carbajo Ferrero υπέβαλε στις 29 Μαΐου 1995 διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ περί μη διορισμού του στη θέση για την οποία είχε υποβάλει υποψηφιότητα και διορισμού του Χ στη θέση αυτή. Η διοικητική αυτή ένσταση απορρίφθηκε με ρητή απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1995.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

13 Στις 29 Δεκεμβρίου 1995 ο F. Carbajo Ferrero άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου ζητώντας την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως της ΑΔΑ της 21ης Φεβρουαρίου 1995 περί διορισμού του Χ στη θέση του προϊσταμένου τμήματος του γραφείου πληροφοριών της Μαδρίτης και, αφετέρου, της περιεχόμενης στην επιστολή της 2ας Μαρτίου 1995 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου περί μη διορισμού του στη θέση αυτή.

14 Ο F. Carbajo Ferrero προέβαλε επτά λόγους προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, που αφορούσαν, αντιστοίχως, κατάχρηση εξουσίας, παραβίαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού, παραβίαση της διαδικασίας πληρώσεως μιας θέσεως, παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του συμφέροντος της υπηρεσίας, προφανή πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

15 Με τον πρώτο λόγο ο F. Carbajo Ferrero υποστήριξε ότι η κατάχρηση εξουσίας προκύπτει ιδίως από την ad hoc τροποποίηση της προκηρύξεως του διαγωνισμού σε σχέση με την ανακοίνωση κενής θέσεως. Προέβαλε το γεγονός ότι οι τρεις ειδικές προϋποθέσεις ως προς τα απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις — δηλαδή η μακρόχρονη πείρα στον τομέα των δημοσίων σχέσεων και της δημοσιογραφίας, η πλήρης γνώση της λειτουργίας των μέσων ενημερώσεως και του ισπανικού συστήματος διακυβερνήσεως και η πολύ καλή γνώση των ευρωπαϊκών ζητημάτων — που προέβλεπε η ανακοίνωση κενής θέσεως δεν περιελήφθησαν στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

16 Στη σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Πρωτοδικείο έκρινε ότι πρέπει να υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ των προϋποθέσεων που θέτει η ανακοίνωση κενής θέσεως, αφενός, και των προϋποθέσεων που θέτουν οι προκηρύξεις που αφορούν τα μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας, αφετέρου.

17 Εντούτοις, στη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν υπήρχε ουσιαστική διαφορά στην εξέταση στην οποία υποβλήθηκαν οι υποψήφιοι. Οι γνώσεις και τα επαγγελματικά προσόντα των υποψηφίων στον τομέα των δημοσίων σχέσεων και της δημοσιογραφίας, στον τομέα της λειτουργίας των μέσων ενημερώσεως, καθώς και στον τομέα των ευρωπαϊκών ζητημάτων, ελέγχθηκαν από την εξεταστική επιτροπή, στο πλαίσιο των εξετάσεων του διαγωνισμού, δηλαδή κατά το δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού, αντί να αξιολογηθούν κατά το πρώτο στάδιο, δηλαδή κατά τον έλεγχο, βάσει των διπλωμάτων και των δικαιολογητικών, του αν οι υποψήφιοι συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που έθετε η προκήρυξη του διαγωνισμού.

18 Κατά το Πρωτοδικείο, επομένως, η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν τροποποιήθηκε κατά τέτοιο τρόπο ώστε να έχει αγνοηθεί η αναγκαία αντιστοιχία μεταξύ των προϋποθέσεων που προβλέπει η ανακοίνωση κενής θέσεως και των προϋποθέσεων που προβλέπουν οι προκηρύξεις οι σχετικές με τα μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας. Εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο έκρινε στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν είχε τροποποιηθεί κατά τρόπο που να θίγει το δικαίωμα των υπαλλήλων του Κοινοβουλίου να μετάσχουν στον διαγωνισμό και που να ευνοεί, κατά συνέπεια, τους εξωτερικούς υποψηφίους.

19 Εξάλλου, κατά τη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι η απάλειψη από την προκήρυξη του διαγωνισμού, ως προϋποθέσεων συμμετοχής στον διαγωνισμό, της απαιτήσεως προσόντων και πείρας σχετικών με τη φύση των καθηκόντων που συνδέονται με την προς κάλυψη θέση είχε ως σκοπό να καταστήσει δυνατή τη συμμετοχή του X στον διαγωνισμό.

20 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο απέρριψε τον πρώτο λόγο, όπως και τους άλλους λόγους που προέβαλε ο F. Carbajo Ferrero.

Η αίτηση αναιρέσεως

21 Ο F. Carbajo Ferrero ζητεί, αφενός, την ακύρωση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και, κατά συνέπεια, την ικανοποίηση των αρχικών του αιτημάτων και, αφετέρου, την καταδίκη του Κοινοβουλίου στα δικαστικά έξοδα των δύο διαδικασιών.

22 Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, ο F. Carbajo Ferrero προβάλλει έξι λόγους υποστηρίζοντας, ιδίως, ότι το Πρωτοδικείο αξιολόγησε πεπλανημένως τα νομικά ζητήματα που έθεσε με την προσφυγή του.

23 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη και ζητεί να καταδικαστεί ο F. Carbajo Ferrero στα δικαστικά έξοδα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

24 Με τον πρώτο λόγο, ο F. Carbajo Ferrero υποστηρίζει, ιδίως, ότι το Πρωτοδικείο, αντικανονικώς, αντί της αναλύσεως των επικρίσεων που αφορούσαν την ουσιώδη τροποποίηση της προκηρύξεως του διαγωνισμού σε σχέση με την ανακοίνωση κενής θέσεως, προέβη σε ανάλυση της ουσιώδους τροποποιήσεως της εξετάσεως στην οποία υποβλήθηκαν οι υποψήφιοι. Το Πρωτοδικείο αγνόησε, κατά τον τρόπο αυτό, τα διάφορα στάδια της διαδικασίας του διαγωνισμού βάσει τίτλων και εξετάσεων, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 5 του παραρτήματος ΙΙΙ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως). Συνεπώς, κατά την άποψη του F. Carbajo Ferrero, το Πρωτοδικείο έσφαλε κρίνοντας ότι δεν είχε τροποποιηθεί η προκήρυξη του διαγωνισμού κατά τρόπο που να αγνοεί την αναγκαία αντιστοιχία μεταξύ των προϋποθέσεων που έθετε η ανακοίνωση κενής θέσεως και των προϋποθέσεων που θέτουν οι προκηρύξεις που αφορούν τα μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας.

25 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός είναι απαράδεκτος, διότι ο F. Carbajo Ferrero απλώς επαναλαμβάνει όσα είχε υποστηρίξει ενώπιον του Πρωτοδικείου ή, εν πάση περιπτώσει, διότι ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί πραγματικού ζητήματος, επί του αν, δηλαδή, υπήρξε ουσιαστική αλλαγή μεταξύ της ανακοινώσεως κενής θέσεως και της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

26 Ως προς την ουσία το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι δεν υπήρξε καμία αλλαγή μεταξύ της ανακοινώσεως κενής θέσεως και της προκηρύξεως του διαγωνισμού και ισχυρίζεται ότι το τμήμα «απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις» της ανακοινώσεως κενής θέσεως αντιστοιχεί στην περιγραφή της φύσεως των εξετάσεων της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Εξάλλου, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι η απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 1989, 341/85, 251/86, 258/86, 159/86, 262/86, 266/86, 222/87 και 232/87, Van der Stijl και Cullington κατά Επιτροπής (Συλλογή 1989, σ. 511), την οποία επικαλέστηκε ο F. Carbajo Ferrero, στηρίζεται στη συλλογιστική ότι οι εσωτερικές υποψηφιότητες πρέπει να προστατεύονται έναντι των εξωτερικών υποψηφιοτήτων. Στην παρούσα, όμως, υπόθεση το ζήτημα της προστασίας των συμφερόντων του προσωπικού του Κοινοβουλίου δεν τίθεται, λόγω του ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως και η προκήρυξη διαγωνισμού απευθύνονται αμφότερες στο προσωπικό του Κοινοβουλίου. Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος.

27 Αρχικώς, όσον αφορά την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Κοινοβούλιο, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ουσιαστικώς ο F. Carbajo Ferrero υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο αγνόησε το άρθρο 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και το άρθρο 5 του παραρτήματος III του ιδίου κανονισμού, κρίνοντας την αντιστοιχία μεταξύ των προϋποθέσεων που έθετε η ανακοίνωση κενής θέσεως και των προϋποθέσεων που έθεσε η προκήρυξη του εσωτερικού διαγωνισμού κατά το δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού, δηλαδή κατά τις εξετάσεις στις οποίες υποβλήθηκαν οι υποψήφιοι, αντί να την κρίνει κατά το πρώτο στάδιο, δηλαδή κατά την εξέταση, βάσει των διπλωμάτων και των δικαιολογητικών, του αν οι υποψήφιοι πληρούν τις προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

28 Ο F. Carbajo Ferrero θέτει κατά τον τρόπο αυτό ένα νομικό ζήτημα το οποίο είναι παραδεκτό στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως.

29 Όσον αφορά την ουσία, πρέπει να τονιστεί ότι το άρθρο 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως απαριθμεί τα διαδοχικά στάδια της διαδικασίας πληρώσεως μιας κενής θέσεως θεσμικού οργάνου. Δυνάμει της διατάξεως αυτής, η ΑΔΑ οφείλει να εξετάσει, κατά σειρά προτεραιότητας, πρώτον, τις δυνατότητες προαγωγής ή μεταθέσεως εντός του θεσμικού οργάνου στο οποίο έχει κενωθεί η θέση, δεύτερον, τις δυνατότητες προκηρύξεως εσωτερικού διαγωνισμού στο όργανο και, τρίτον, τις αιτήσεις μετατάξεως υπαλλήλων από άλλα θεσμικά όργανα προτού προχωρήσει στη διαδικασία του διαγωνισμού βάσει τίτλων, βάσει εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων (βλ. απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 1974, 176/73, Van Belle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1974, σ. 557, σκέψεις 5 και 6).

30 Συνεπώς, η διάταξη αυτή παρέχει προτεραιότητα, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αποτελούμενης από διαδοχικά στάδια, σε εκείνους οι οποίοι ήδη υπηρετούν στο θεσμικό όργανο (πρώτο και δεύτερο στάδιο) σε σχέση με τους υπαλλήλους άλλων οργάνων (τρίτο στάδιο).

31 Η ανακοίνωση κενής θέσεως, η οποία δημοσιεύθηκε πριν από την έναρξη του πρώτου σταδίου αυτής της διαδικασίας, καθορίζει το πλαίσιο της διαδικασίας, προσδιορίζοντας ειδικότερα τη φύση της προς πλήρωση θέσεως και καθορίζοντας τα απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις των υποψηφίων προς το συμφέρον της υπηρεσίας.

32 Επομένως, η ΑΔΑ πρέπει ήδη να λάβει υπόψη της, κατά τη σύνταξη της ανακοινώσεως κενής θέσεως, τις ειδικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για την κατάληψη αυτής της θέσεως (βλ. απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 1974, 188/73, Grassi κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 445, σκέψη 39).

33 Αν στη συνέχεια η ΑΔΑ διαπιστώσει ότι οι προϋποθέσεις που έθεσε η ανακοίνωση κενής θέσεως ήταν αυστηρότερες από εκείνες που επέβαλλαν οι υπηρεσιακές ανάγκες, έχει την ευχέρεια να επαναλάβει τη διαδικασία ανακαλώντας την αρχική ανακοίνωση κενής θέσεως και αντικαθιστώντας την με διορθωμένη ανακοίνωση (προαναφερθείσα απόφαση Grassi κατά Συμβουλίου, σκέψη 43).

34 Αντιθέτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η τροποποίηση των προϋποθέσεων συμμετοχής από το ένα στάδιο στο άλλο της διαδικασίας, που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, θα μπορούσε να καταστήσει άνευ αντικειμένου τις διατάξεις αυτού του άρθρου.

35 Στην προαναφερθείσα απόφαση Van der Stijl και Cullington κατά Επιτροπής, η οποία αφορούσε την αντιστοιχία μεταξύ της ανακοινώσεως κενής θέσεως και της προκηρύξεως γενικού διαγωνισμού, το Δικαστήριο αποφάνθηκε, στη σκέψη 52, ότι η δυνατότητα των θεσμικών οργάνων να τροποποιούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής από το ένα στάδιο της διαδικασίας στο άλλο, ιδίως απαλύνοντάς τες, θα απογύμνωνε από τα αποτελέσματά τους τις διατάξεις του άρθρου 29 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθόσον τα θεσμικά όργανα θα ήταν στην πράξη ελεύθερα να διοργανώνουν διαδικασίες εξωτερικής προσλήψεως χωρίς να χρειάζεται να εξετάζονται εσωτερικές υποψηφιότητες.

36 Πρέπει να τονιστεί ότι οι ίδιες σκέψεις ισχύουν και ως προς την τροποποίηση των προϋποθέσεων συμμετοχής μεταξύ των σταδίων της διαδικασίας που αφορούν αποκλειστικώς το προσωπικό του οργάνου ή των οργάνων γενικώς και οι οποίες προηγούνται της διεξαγωγής γενικού διαγωνισμού.

37 Όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 19 των προτάσεών του, αν ένα όργανο μπορούσε να απαλύνει τις προϋποθέσεις που έθεσε η ανακοίνωση κενής θέσεως κατά τη μετάβαση από το πρώτο στάδιο στη διοργάνωση εσωτερικού διαγωνισμού, το όργανο θα απέκλειε από την προαγωγή ή τη μετάθεση εκείνους τους υπαλλήλους του που θα πληρούσαν ενδεχομένως τις λιγότερο αυστηρές προϋποθέσεις που έθεσε η προκήρυξη του διαγωνισμού.

38 Στην περίπτωση αυτή, το όργανο θα παρέβαινε την υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως να λαμβάνονται υπόψη οι δυνατότητες προαγωγής και μεταθέσεως των υπαλλήλων του πριν από τη λήψη αποφάσεως για την προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού.

39 Εξάλλου, πρέπει επίσης να τονιστεί ότι, αν το όργανο μπορούσε να τροποποιεί και, ιδίως, να απαλύνει μεταξύ του ενός και του άλλου σταδίου της διαδικασίας τις προϋποθέσεις τις σχετικές με τα προσόντα και τις γνώσεις των υποψηφίων που το ίδιο καθόρισε ως αναγκαίες προς το συμφέρον της υπηρεσίας, ουδόλως θα μπορούσε η προβλεπόμενη από το άρθρο 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως διαδικασία να καταλήξει στον διορισμό εκείνων των προσώπων που κατέχουν τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας, όπως απαιτεί το άρθρο 27 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

40 Συνεπώς, το άρθρο 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως επιβάλλει να υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ των προϋποθέσεων προσλήψεως που θέτει η ανακοίνωση κενής θέσεως και εκείνων που θέτει η προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού στο πλαίσιο διαδικασίας που έχει ως αντικείμενο την κάλυψη κενής θέσεως σε θεσμικό όργανο, η οποία δεν μπόρεσε να καλυφθεί κατά το πρώτο στάδιο της διαδικασίας.

41 Υπενθυμίζεται ότι το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η αναγκαία αντιστοιχία μεταξύ των προϋποθέσεων που έθεσαν η ανακοίνωση κενής θέσεως και η προκήρυξη του διαγωνισμού υπήρχε στη συγκεκριμένη περίπτωση, επειδή τα προσόντα και οι γνώσεις που προέβλεπε η ανακοίνωση κενής θέσεως εξετάστηκαν και αξιολογήθηκαν στο πλαίσιο των δοκιμασιών του εσωτερικού διαγωνισμού.

42 Πρέπει σχετικώς να τονιστεί ότι το άρθρο 5 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως προβλέπει ότι η εξεταστική επιτροπή ενός οργάνου που προκήρυξε τον διαγωνισμό πρέπει πρώτα να συντάξει τον πίνακα των υποψηφίων που πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζει η προκήρυξη του διαγωνισμού προτού προχωρήσει στις δοκιμασίες.

43 Υπό τους όρους αυτούς, το γεγονός ότι οι απαιτήσεις οι σχετικές με τα προσόντα και τις γνώσεις που πρέπει να έχουν οι υποψήφιοι χρησιμοποιήθηκαν, κατά τη διεξαγωγή των δοκιμασιών, ως κριτήρια εκτιμήσεως της ικανότητας των υποψηφίων αντί να διατυπωθούν ρητώς στην προκήρυξη του διαγωνισμού περιο-

ρίζει τη σημασία και τον ουσιώδη ρόλο αυτών, που συνίσταται στην ενημέρωση των ενδιαφερομένων κατά τον πληρέστερο δυνατό τρόπο περί της φύσεως των προϋποθέσεων που απαιτούνται για την κατάληψη της θέσεως περί της οποίας πρόκειται, ώστε να τους παρέχεται η δυνατότητα να κρίνουν κατά πόσο πρέπει να υποβάλουν αίτηση συμμετοχής (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη της 28ης Νοεμβρίου 1996, C-119/96 P, Ryan-Sheridan κατά ΕΙΒΣΔΕ, Συλλογή 1996, σ. I-6151, σκέψη 47).

44 Εξάλλου, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 23 των προτάσεών του, η διαδικασία αυτή δεν είναι άμοιρη αποτελεσμάτων επί του διαγωνισμού. Πράγματι, σε περίπτωση ελλείψεως αντιστοιχίας μεταξύ της ανακοινώσεως κενής θέσεως και της προκηρύξεως διαγωνισμού, θα είναι πιο εύκολο για τους υποψηφίους που δεν έχουν τα απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις να διοριστούν στην προς πλήρωση θέση.

45 Τέλος, πρέπει να προστεθεί ότι σε μια τέτοια περίπτωση θα ήταν πολύ δύσκολο για τα κοινοτικά όργανα, στο πλαίσιο ελέγχου της νομιμότητας των πράξεων των κοινοτικών αρχών, να εξακριβώνουν αν, σε μια συγκεκριμένη διαφορά, το οικείο όργανο τήρησε την απαιτούμενη αντιστοιχία μεταξύ της ανακοινώσεως κενής θέσεως και της προκηρύξεως διαγωνισμού.

46 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, συνάγεται το συμπέρασμα ότι το Πρωτοδικείο αγνόησε το άρθρο 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθώς και το άρθρο 5 του παραρτήματος III του ιδίου κανονισμού, κρίνοντας ότι η απαρίθμηση στην προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού των προϋποθέσεων των σχετικών με τις απαιτούμενες γνώσεις και τα προσόντα των υποψηφίων μπορεί να αντικατασταθεί με την εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής αξιολόγηση, κατά τη διεξαγωγή των δοκιμασιών του διαγωνισμού, της ικανότητας των υποψηφίων σε σχέση με τις εν λόγω προϋποθέσεις.

47 Συνεπώς, χωρίς να παρίσταται ανάγκη εξετάσεως των λοιπών λόγων που προέβαλε ο αναιρεσείων, πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος που αναφέρεται στην αντικανονική τροποποίηση της προκηρύξεως του διαγωνισμού σε σχέση με την ανακοίνωση κενής θέσεως και να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

48 Κατά το άρθρο 54, πρώτο εδάφιο, δεύτερη φράση, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση. Το Δικαστήριο φρονεί ότι αυτό συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση.

49 Υπενθυμίζεται ότι οι περισσότερες από τις προϋποθέσεις που αφορούν τα απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις των υποψηφίων, οι οποίες περιλαμβάνονταν στην υπ' αριθ. 7424 ανακοίνωση κενής θέσεως — δηλαδή η μακρά πείρα στον τομέα των δημοσίων σχέσεων και της δημοσιογραφίας, η πλήρης γνώση της λειτουργίας των μέσων ενημερώσεως και του ισπανικού συστήματος διακυβερνήσεως, καθώς και η πολύ καλή γνώση των ευρωπαϊκών ζητημάτων — απαλείφθηκαν στην υπ' αριθ. Α/88 προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού.

50 Επιβάλλεται, συνεπώς, το συμπέρασμα ότι δεν τηρήθηκε η αναγκαία αντιστοιχία μεταξύ των προϋποθέσεων που έθεσε η ανακοίνωση κενής θέσεως και των προϋποθέσεων που έθεσε η προκήρυξη διαγωνισμού.

51 Συνεπώς, πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση της ΑΔΑ, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, περί διορισμού του Χ ως προϊσταμένου τμήματος και η τοποθέτησή του στο γραφείο πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Μαδρίτη.

52 Τέλος, όσον αφορά το αίτημα του F. Carbajo Ferrero για την ακύρωση της προβαλλομένης αποφάσεως, της περιεχομένης στην από 2 Μαρτίου 1995 επιστολή του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου, να μην διορίσει τον ίδιο στην εν

λόγω θέση, αρκεί να τονιστεί ότι ο μη διορισμός του F. Carbajo Ferrero στη θέση αυτή αποτελεί αναγκαία συνέπεια της αποφάσεως περί διορισμού του Χ. Συνεπώς, παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος αυτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

53 Κατά το άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι βάσιμη και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται επί της διαδικασίας αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί, πέραν των δικών του εξόδων, στο σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο F. Carbajo Ferrero, τόσο ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Ιουνίου 1997, T-237/95, F. Carbajo Ferrero κατά Κοινοβουλίου.

2) **Ακυρώνει την απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 1995, περί διορισμού του X ως προϊσταμένου τμήματος της γενικής διευθύνσεως πληροφοριών και δημοσίων σχέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και περί τοποθετήσεώς του στο γραφείο πληροφοριών του Κοινοβουλίου για την Ισπανία στη Μαδρίτη.**

3) **Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των εξόδων ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου.**

Kapteyn Hirsch Mancini

Ragnemalm Ιωάννου

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Μαρτίου 1999.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

P. J. G. Kapteyn